

sonlige Betragtning af Brændevinsafgiften henviser til, hvad jeg udsærlig udtalte ifjor under 2den Behandling af Toldsagen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det her, da det ikke er fornødent. Af den høitærede Minister hørte vi iforgaars, at han betragtede de Forslag, der foreligger om Al- og Brændevinsafgiften, ikke blot som nødvendige Supplementer til Toldloven, men som ønskelige i og for sig. Det ærede Medlem lige overfor (Hansen, Svendborg N. 2. B.) har allerede tilbøielig svaret ham derpaa, og jeg skal kun med Hensyn til Brændevinsafgiften bemærke, at som jeg opfattede den meget ærede Minister i Forgaars, udtalte han sig ikke om dens Størrelse. i alt Fald ikke ved denne Leilighed, men kun om Forandring i Afgiftsmaaden, og deri er jeg — og jeg tror hele Thinget — fuldkommen enig med Regjeringen og Landstinget, at det er ønskeligt at komme bort fra Karrumsbestatningen og gaa over til Udbyttebestatning og at gjøre det, saa snart den Anstødssten er fjernet, som ligger i en høiere Brændevinsafgift, der er inlyttet til den forandrede Afgiftsmethode. Nu hørte vi af det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) en ret interessant Henstilling til den høitærede Regjering, som han dog ikke har faaet Svar paa fra den meget ærede Regjeringens Side. Den gik ud paa, hvorvidt Regjeringen vilde støtte et Lovforslag, som gik ud paa en Ophevelse af Krigsstatloven. Det ærede Medlem udtalte, at i saa Fald vilde der ikke være nogenjomhelst Vanskelighed for Traktatens Godkendelse. Jeg fremstillede i Forgaars en Ottring, som gik væsentlig i samme Retning, idet jeg sagde: ville De idag ophæve Krigsstatloven, skulle vi imorgen meget let blive enige om Toldloven, og deraf følger jo, at saa have vi ogsaa Traktaten. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) filosoferede en hel Del over denne Udtalelse, men den ganske simple Mening er, at saa have vi jo Grundlaget givet, og vi ville da sikkert med en Del Omvøb, men dog ganske sikkert komme til en Toldrevision, efter som Ingen fra nogenjomhelst Side vilde blive staaende ved det Resultat, man derved opnaaede. Man vilde ganske sikkert saa fra alle Sider virke hen til hurtigst muligt at faae en Toldrevision istand. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds rettede det Spørgsmaal til mig, om vi vilde være gaaede ind paa Traktaten, dersom vi som Holland havde faaet Frihed til at beholde vore nuværende Toldsatser. Ja, det Spørgsmaal vilde være berettiget fra det ærede Medlems Side, dersom han kunde oplyse, at Holland er i samme Tilfælde som vi,

at det stod i Begreb med at foretage en gennemgribende Toldrevision, hvorved navnlig Tolden blev forhøjet paa alle de Artikler, hvorpaa Spanien forlangte Nedsættelser, men det havde vi ingen Oplysninger om; jeg kan ialtfald ikke oplyse Noget derom, jeg kender ikke Noget til den nuværende hollandske Toldtarif, den findes ikke optaget i den lille Bog, vi have fra Regjeringens Haand, og de tidligere Meddelelser derom ere alle gamle. Jeg forudsætter, at Holland ikke har baaret sig ad som vi, men har fulgt andre civiliserede Nationers Exempel og revideret sin Toldlov med saa Lars Mellemrum, og at dets Toldsatser med Hensyn til Vin og Sydfrugter altsaa ikke ere saa forældede som vore, men dersom dette, som jeg forudsætter, er Tilfældet, er Hollands Stilling i saa Henseende ganske anderledes end vor, og hvis vi havde haft vor Toldrevision færdig, og hvis vi havde haft en Told paa Vin af 15 Ore og en Told paa Sydfrugter som den, der er foreslaaet i Lovforslaget, og som vi ogsaa i dette Thing ere gaaede ind paa, vilde vi med største Fornøielse have fundet os i at nøies med Frihed til at beholde vore Toldsatser. Hovedpunktet i, hvad der er fremkommet saavel fra den ærede Ministers som fra det ærede Mindretals Ordførers Side, er, saaledes som Ministeren udtrykte sig, at han kan ikke erkjende, at der er nogen Forbindelse mellem Toldloven og Traktaten, og, som Mindretallets Ordfører udtrykte sig, at han ser intet Bevis for Berettigelsen af vor Paastand om, at Traktaten er bleven sat i Forbindelse med Toldloven. Nu, Beviser gjælde jo ikke for dem, der ikke ville lade dem gjælde. Det veed man meget vel, og de, der som Mindretallet ikke ville en Ting, tage naturligvis ikke imod nogenjomhelst Bevis og erklære ethvert Bevis for ikke at være Bevis. Derfor har den høitærede Minister udtrykt sig meget korrektere, jeg anerkjender, det er den rigtige Maade at udtrykke det paa. Nu, denne Paastand skal jeg ikke komme dybere ind paa, da den er bleven drøftet saa tidt, men jeg skal kun gjentage ganske kort, at man kan dog ikke paaataa, at der ikke er Forbindelse mellem en Traktat, som i væsentlige Punkter forandrer den nuværende Toldlov, og som i væsentlige Punkter griber ind i den foreslaaede Toldrevision. Det er en Paastand, som i og for sig er saa mærkelig, at jeg undrer mig over, at den har kunnet fremstattes. Det kan heller ikke siges, at der ikke er Forbindelse mellem denne Traktat og Toldsagen, naar vi veed, at denne Traktat vil gaa i modsat Retning af de Bestræbelser, hvori vi hidtil have ført Toldsagen. Det kan endelig ikke siges, naar vi have set, hvor